

nødvendigvis regne paa i en Toldrevision, der er bygget som det foreliggende Forslag. Det vilde blive noget trættende for Tinget og vilde vel ogsaa kunne kaldes en unødigt Vidtløftighed, hvis jeg ved Fremføttelsen af Forslaget her vilde gøre Rede for alle Enkelthederne i de Forandringer, der ere foretagne, siden et saadant Forslag sidst forelaa for Tinget. Jeg tror derfor, at kunne og burde indskrænke mig til at fremhæve nogle ganske enkelte Forandringer. Iblant de Indstillinger, der stete i forrige Samling, saa vidt jeg erindrer af hele Udvalget, ikke blot af Fler-tallet, var ogsaa den, at man skulde støtte vor indenlandske Skibsbygning ved at tilbagebetale Tolden, der var erlagt for det Materiale, som var medgaaet til Skibets Bygning. I dens fulde Omfang har denne Indstilling ikke kunnet efterkommes. Den kan, efter min Mening, kun efterkommes for saadant Materiale, der kommer, der ikke er Genstand for dansk Produktion, hvilket jo blandt andet og ikke mindst gælder om Træ. Men jeg har optaget i dette Lovforslag en Bestemmelse om, at for det Metal, der anvendes til Skibsbygning, kan Tolden godtgøres, hvad enten Skibet gaar ud af Landet eller bliver her. Vi have tidligere kendt en lignende Bestemmelse for de Skibes Bedkommende, der bygges her, og som gaa til Udlandet, hvorimod vi ikke have haft den for vore egne Skibe. Dette Forslag er altsaa til Støtte for dansk Skibsbygning eller Rederi, ligesom man vil tage det. — Der er en anden lille Bestemmelse, som jeg vil foreslaa, men som ikke har fundet Plads i Forslaget i dets nuværende Skikkelse, fordi det allerede var trykt, da et Andragende i saa Henseende kom frem til mig. Det var et Andragende, som jeg gerne vil efterkomme, fra Fiskere om, at Materialet til deres Fiskegarn maatte gaa toldfrit ind. Paa den saaledes foreslaaede Maade kan man ikke hjælpe dem; men, hvad der vil kunne ske, og hvad jeg agter at foreslaa, er, at der gives Godtgørelse for erlagt Told paa Garn, der er brugt til Fiskegarn, altsaa faktisk er anvendt her i Landet til Tilvirkning af Fiskegarn.

Landstingsudvalgets Fler-tal anbefalede i den Betænkning, der blev afgiven i Foraaet i Slutningen af Samlingen, at man hellere for de store Forbrugsartiklers Bedkommende skulde gaa til en Nedsættelse af Toldafgiften end til en fuldstændig Ophævelse af den. Jeg har til Dels efterkommet denne Opfordring, men ogsaa kun til Dels. Det vil findes, at jeg i dette Forslag har foreslaaet helt at ophæve Tolden paa Stenful ligesom ogsaa paa Raasalt.

Derimod har jeg ikke gentaget mit Forslag om at ophæve Tolden paa Kaffe og Te, medens jeg i Stedet derfor har foreslaaet Sufferertolden nedsat til det halve; dette sidste vel at mærke først, naar en Olskat er traadt i Kraft. Det, at jeg har — jeg vil bruge Ordet — foretrukket Nedsættelse paa Suffer fremfor paa Kaffe og Te eller lignende Varer, der ellers vare foreslaaede til Nedsættelse i Forslaget fra i Fjor, hidrører ikke fra, at jeg havde nogen som helst Formodning om, at et saadant Forslag om en Formindsfelse eller Ophævelse af Sufferertolden, naar en Olskat var vedtagen, vilde fremkomme i det andet Ting, ligesom jeg ogsaa kan forsikre, at det andet Tings Forslagsstillere have været ganske uvidende om det Forslag, jeg i saa Henseende ønskede at gøre. Det, der har været det bestemende for mig til at vælge Sufferet iblandt de store, almindelige Forbrugsgenstande fremfor Kaffe og Te til en Nedgang i Tolden, er de Udtalelser, der fremkom ved Forhandlingerne i Fjor om Toldloven og om en Olskat og Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Det vil erindres, at det ikke alene fra Oppositionens Side blev stærkt anbefalet at ophæve eller nedsætte Sufferertolden, men at dette ogsaa blev anbefalet fra den anden Side af Fler-tallet her i Tinget, om det end ikke ligefrem har faaet noget Udtryk her. Der er ikke faa af de Forslag eller Indstillinger, der fremkom fra det ærede Udvalgsflertals Side i Fjor, som jeg ikke har kunnet efterkomme ved Bearbejdelsen af Forslaget, om ikke af anden Grund, saa fordi jeg maatte fastholde, at en Del af disse Spørgsmaal paany maatte tages under Overvejelse og i hvert Tilfælde først maatte finde en Afgørelse af Tinget, ikke alene i dets Udvalg; der-til høre adskillige Bestemmelser i Forslaget i Fjor, som sigte til en yderligere Bestyttelse af dansk Arbejde. — Jeg tror at burde indskrænke mig til disse Bemærkninger om Lovforslaget om Told- og Skibsafgift paa dette Tidspunkt.

Dernæst fremsætter jeg for Tinget „Forslag til Lov om en Olskat“. Dette Forslag er paa det nærmeste overensstemmende med, hvad der blev vedtaget af Landstinget om en Olskat i det Lovforslag, jeg før erindrede om, og som indeholdt Bestemmelser om Brændevinsbeskatningen og Olskatningen. Der er i Grunden, naar jeg ser bort fra en ubetydelig Ændring i Straffebestemmelserne, kun een betydeligere Ændring eller Afvigelse fra det, der her blev vedtaget angaaende en Olskat, og det er den, at jeg har foreslaaet Skatten sat til 10 Kr. i Stedet for, som det var foreslaaet i Fjor, til 7 Kr. Men det